

PŘEHLED NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH OTÁZEK, KTERÉ ŘEŠÍ VELITEL PĚŠÍ DIVISE PŘED PŘIJETÍM ROZHODNUTÍ PODLE MAPY

Pplk. žen. Jaroslav Foršť

Dříve než začne čtenář číst níže uvedený přehled nejdůležitějších otázek, které musí řešit velitel pěší divise před přijetím rozhodnutí podle mapy, chci mu říci, že uvedený postup myšlení velitele divise odpovídá principům školení frekventantů vojenských vševojskových akademií v SSSR.

Uvedený přehled otázek má sloužit k naučení se jednotnému způsobu a účelnému postupu myšlení, má zbavit velitele divise zbytečných úvah nad podřadnými otázkami, které činí konečné rozhodnutí velitele zpravidla opožděným, komplikovaným a velmi často nejasným a neúplným.

Mnohý čtenář snad namítne, že dát odpověď na všechny otázky uvedené v přehledu, vypracovat k nim závěry a na konec realizovat tyto závěry v předběžném rozhodnutí, vyžaduje několika hodin — zatím co bojová situace bude často vyžadovat od velitele divise, aby okamžitě reagoval na bojovou situaci a rozhodoval se bez dlouho trvajících úvah.

Je samozřejmé, že v boji tomu tak často bude. A právě, aby se velitel divise uměl ve skutečném boji rychle rozhodnout, aby jeho rozhodnutí bylo promyšlené, podložené a odpovídalo situaci, je třeba, aby si v míru osvojil vyzkoušený a praxí potvrzený způsob vypracování rozhodnutí tak, jak ho používají sovětská důstojníci při svém školení a při svých cvičeních, a tak, jak toho vyžaduje dialektický způsob promyšlení všech otázek složitého procesu velitelského rozhodnutí.

Otázky uvedené v přehledu nesmí čtenář chápat jen v jejich jednotlivosti nebo v jejich prostém součtu. Tento způsob myšlení by neodpovídal marxistickému principu dialektiky a nevedl by velitele divise k nejvíce odpovídajícímu rozhodnutí. Všechny závěry, které velitel divise činí, ať z ujasnění úkolu nebo ze zhodnocení situace, musí být

vzaty ve spojitosti jednoho s druhým a každý jednotlivý závěr musí být proanalýzován vzhledem k hlavnímu úkolu divise, musí být podtrženy hlavní věci a vypuštěny věci méně důležité a na konec všechny závěry musí být zhodnoceny ve světle postupně uzrávajícího velitelského rozhodnutí.

Jen důkladným osvojením dialektické metody procesu vypracování velitelského rozhodnutí a důsledným jejím použitím při všech rozhodnutích může se velitel divise při svém rozhodování vyvarovat hrubých chyb, majících za následek zbytečné a trestuhodné ztráty na životech i na válečném materiálu.

Mnohý čtenář namítne, že v otázkách není zachycen vliv spolupráce štábu divise na velitelské rozhodnutí. Mohlo by se říci, že veliteli divise stačí, když vyslechne informační zprávy jednotlivých velitelů a náčelníků druhů vojsk a návrh na rozhodnutí náčelníka štábu divise a pak jeho návrh buď plně schválí nebo částečně doplní. Tím by vlastně začínala a končila činnost velitele divise ve velitelském rozhodnutí.

Velitel divise, který by takto uvažoval a jednal, neodpovídal by sovětskému vzoru. Soudobý velitel divise musí být schopen samostatně a správně řešit všechny otázky spojené s bojem divise. Velitel divise musí znát nejen principy, ale i detaily dělostřeleckého, leteckého, ženijního a chemického zabezpečení boje divise. Musí ovládat principy použití tanků a samohybných děl, principy spojení a materiálně technického zásobování divise.

Velitel divise se nesmí stát otrokem situace, ani nesmí být přivázan k šabloně velitelského rozhodování. Přehled otázek nemá naučit velitele divise jenom správně rozmýšlet, nýbrž, hlavně, správně jednat. Velitelé, kteří sice správně uvažují, ale

neumějí své úvahy převést v činnost, jsou špatní velitelé.

Velitel divise musí projevit tvůrčí velitelskou schopnost. Jen velitel, který ovládá všechny otázky spojené s vedením složitého soudobého vševojskového boje a důsledně používá principů dialektiky ve svých rozhodováních, může se ctí splnit své velitelské povinnosti k svým vojákům, ve prospěch národa, ve prospěch třídy dělníků a rolníků, která ho na toto důležité místo postavila a jejíž zájmy a výsledky práce má povinnost ze všech svých sil a schopností bránit a ubránit.

Tolik úvodem.

Přehled nejdůležitějších otázek je sestaven pro útok pěší divise na nepřítele, který předem připravil obranu v polních podmínkách (viz Polní řád čs. branné moci, hl. 7, čl. 148).

Pořadí jednotlivých otázek v přehledu uvedených odpovídá postupu myšlení velitele divise při vypracování konečného rozhodnutí podle mapy a má tyto hlavní body:

1. Časová kalkulace vlastní práce velitele pěší divise.
2. Ujasnění úkolu.
3. Zhodnocení situace.
4. Zhodnocení času.
5. Materiální zabezpečení.
6. Zhodnocení meteorologických podmínek.
7. Celkové závěry.

Rozbor jednotlivých bodů

1. Časová kalkulace vlastní práce velitele pěší divise

Jakou lhůtu má velitel na vypracování rozhodnutí podle mapy (do hlášení svého rozhodnutí veliteli sboru), kolik hodin denního a kolik nočního času. Jakou dobu je nutno dát veliteli pěších praporů a pěších pluků, aby měli dost času na přípravu útoku. Jaká doba zůstane veliteli divise na jeho vlastní práci a jak tuto dobu rozdělí (kdy provede velitelský průzkum a kolik hodin bude trvat, kdy provede osobní průzkum — má-li dostatek času). Kolik hodin mu zůstane na ujasnění úkolu, zhodnocení situace, kdy vydá podřízeným velitelům rozhodnutí podle mapy.

Závěry

1. Kdo připraví informační zprávy a kdy je přednese veliteli divise.

2. Kdy ukončit své rozhodnutí podle mapy a kdy, kde a komu toto rozhodnutí vydat.

3. Kdy začít a kdy skončit velitelský průzkum (osobní průzkum).

4. Kdy vydat konečné rozhodnutí (v terénu), kolik hodin počítat na vydání směrnic pro organizaci součinnosti všech druhů vojsk (v terénu).

5. Kdy velitelské pluků přednesou svá konečná rozhodnutí veliteli divise (po vydání rozhodnutí podle mapy).

6. Do kdy je třeba získat nejnnutnější doplňující zprávy o nepříteli.

2. Ujasnění úkolu

Úkol armádního sboru a podmínky, za kterých armádní sbor útočí (Polní řád, hl. 7, čl. 148). Jaký úkol a jakou důležitost má divise v bojové sestavě a v manévru armádního sboru.

Jaký vliv má směr hlavního úderu sboru a šířka pásma hlavního úderu na bojovou sestavu divise.

Jak hluboký je bližší a další úkol divise ve srovnání s úkoly sousedních divisí; jaké jsou podmínky součinnosti s nimi. Jaká je šířka pásma útoku divise a jaká je ve srovnání se sousedními divisemi. Kde se předpokládá (velitelem armádního sboru) zasažení druhého sledu armádního sboru.

Závěry

1. Nejlépe vyhovující směr hlavního úderu (na základě úkolu daného sborem).

2. Kde vést hlavní a kde pomocný úder.

3. Bojová sestava divise (na základě ujasnění úkolu).

4. S kterým sousedem je třeba mít nejtěsnější součinnost.

3. Zhodnocení situace

a) **Nepřítel.** Jaké jednotky nepřítele jsou před frontou divise i na jejích křídlech; jaká je jejich bojeschopnost a morálka.

Presná poloha předního okraje nepřátelského hlavního postavení. Místa oper-

ných bodů a středisek odporu na předním okraji (na prvním postavení) a jakými silami jsou tyto body a střediska bráněny. Kde jsou pravděpodobně místa styku nepřátelských jednotek a kde jsou nechráněné (nebráněné) mezery mezi jednotlivými opěrnými body nebo středisky odporu. Sestava plukovních záloh a kde jsou umístěny (druhé postavení). Sestava divisních záloh a jejich umístění (třetí postavení). Místa tankových záloh (kde a kolik tanků).

Pravděpodobný směr protiútoků nepřátelských záloh. Kde jsou příčky, jejich přesná poloha, v jakém směru mají frontu, k čemu pravděpodobně budou sloužit a kolik mohou pojmout vojska.

Zjištěné a předpokládané minometné a dělostřelecké baterie, místo jejich palebných postavení a místo hlavního dělostřeleckého seskupení.

Jak dlouho nepřítel připravoval obranné postavení. Charakteristika postavení a hustota obranných zařízení; počet souvislých zákopů v každém postavení, jednotlivé okopy, polní opevnění, velitelská stanoviště, pozorovatelná. Místa předstíraných polních opevnění. Charakteristika protitankových a protipěchotních zátarasů a jejich hustota.

Hustota obrany na různých úsecích (na 1., 2. i 3. obranném postavení). Síla pravděpodobného odporu na 2. a 3. obranném postavení.

Nejsilnější a nejslabší místa v obraně nepřítel (podle jeho bojové sestavy).

Sestava a způsob činnosti nepřátelského letectva.

Změnil-li nebo měnil-li nepřítel taktiku v boji nebo používal-li nových bojových prostředků.

Není-li zpráv o přemístění nebo úmyslu přemístit hlavní síly nepřítel z předního okraje na jiné obranné postavení v hloubce obrany.

Závěry

1. Vyhovující forma útoku (Polní řád, hl. 7, čl. 149).

2. Kde jsou hlavní síly nepřítel v hloubce úkolu divise, které je nutno zničit a jejichž obranné postavení je nutno se zmocnit, aby divise dosáhla plného úspěchu.

3. V jakém směru a na jakém úseku je výhodné provést hlavní úder, aby hlavní síly

nepřítel byly poraženy a aby nepřítel byl potom v hloubce své obrany (na 2. a 3. obranném postavení) poražen po částech. Jak při tom využít slabých míst v nepřátelské obraně se zřetelem na terén, na jeho výhody nebo nevýhody, které poskytuje k zesílení nebo oslabení obrany nepřítel, t. j. v jakém směru a s jakým cílem je nutno vést pomocný úder, aby byla obrana nepřítel porušena a aby byly vázány jeho zálohy.

5. Jaká bude bojová sestava divise se zřetelem na hloubku obrany nepřítel, na její hustotu a se zřetelem na předpokládaný rychlý postup vlastních jednotek v hloubce nepřátelské obrany.

6. Jakých objektů nebo jakých postavení je třeba se zmocnit pěšími pluky prvního sledu divise (bližší a další úkol pěších pluků), aby byl zabezpečen manévr druhého sledu divise.

7. Úkol pluku druhého sledu divise (je-li divise sestavena ve dvou sledech), úkoly protitankové zálohy se zřetelem na pravděpodobné protiútoky nepřítel.

8. Úkoly dělostřelectva na zničení a umlčení nepřátelských odporů a dělostřeleckých baterií, které je nutno vyřadit, aby byl zabezpečen průlom nepřátelské obrany a postup divise do její hloubky.

9. Úkoly tanků na zničení živé síly a palebných prostředků nepřítel, na ovládnutí důležitých postavení a objektů v hloubce obrany nepřítel.

10. Úkoly pro dalekonosné dělostřelectvo armádního sboru a letectvo (je-li útok divise podporován letectvem).

11. Co je třeba vyjasnit průzkumem a zda je nutné provést průzkum bojem před útokem (kdy, jakými silami a s jakým cílem).

b) **Vlastní vojska.** Sestava divise, počty, bojeschopnost a morálka vojsk; rozložení jednotek divise a jejich možná pohotovost k splnění úkolu a jaká přeskupení vojsk jsou nutná. Takticko-technické možnosti jednotek a zbraní divise; nejlepší použití dělostřelectva (také PL dělostřelectva) tanků, železničních jednotek, letecké podpory i jednotek protichemické ochrany.

Poměr sil vlastních i nepřátelských na celém úseku divise i na jednotlivých úsecích (hlavně na směru hlavního úderu divise). Průměrná hustota vlastních i nepřátelských sil na 1 km fronty.

Závěry

1. V jaké míře divise svými silami (organickými a posilovými) zabezpečuje splnění úkolu daného jí velitelem armádního sboru.

2. Směr a pásmo hlavního úderu divise se zřetelem na sestavu divise i posilových prostředků: kdy tato sestava bude v pohotovosti.

3. Nejlépe vyhovující bojová sestava divise a pluků se zřetelem na šířku pásma útoku divise, na početní stavy, bojeschopnost a pohotovost jednotek divise a posilových prostředků.

4. Jak rozdělit plukům posilové prostředky, jak silné budou zálohy a jak rozdělit doplňky mužstva (jestliže je divise dostává).

5. Jak organisovat součinnost se sousedy (v jednotlivých obdobích boje) a jak zabezpečit křídla a styky (jakými silami a prostředky).

6. Co je třeba vyjasnit o vlastních vojácích a o sousedech u vyššího velitelství.

c) **Terén** (vyjasnit, odpovídá-li mapa terénu).

Terén na straně nepřítele

Všeobecný ráz terénu; do jaké míry terén usnadňuje, (znesnadňuje) útok divise, jaké podmínky poskytuje terén nepříteli pro palby a pozorování v pásmu útoku divise a na jejích křídlech; kde jsou dominující kóty, mající klíčové postavení v obraně nepřítele a na nichž je v podstatě závislá odolnost obrany; jaký mají tyto kóty výhled a výstřel; místa, z nichž může nepřítel podniknout protiútoky, nebo místa, z nichž může vést výhodnou bočnou palbu a tím ohrozit proniknutí naší útočné sestavy do hloubky jeho obrany; jakých čar, objektů je nutno dosáhnout, aby byl zajištěn další postup v hloubce nepřátelské obrany; které čáry a objekty nutno po dosažení opevnit; nejvýhodnější směr pro útok divise, t. j. směr, který je nejvíce chráněn proti nepřátelskému pozorování a palbám, jaké má nepřítel podmínky pro součinnost všech druhů vojsk — zvlášť na předním okraji a zvlášť v hloubce obrany (na 2. a 3. obranném postavení), úseky (místa), která mu poskytují nejvýhodnější použití dělostřelectva a tan-

ků; místa vhodná pro umístění dělostřelectva pro přímou střelbu a pro rychlé a skryté přemísťování dělostřelectva (v hloubce nepřátelské obrany); místa, kde nutno použít minometů a houfnic (se strany nepřítele), úseky na předním okraji a v hloubce obrany, které jsou výhodné pro postup našich tanků a které ztěžují nepříteli organisování protitankové obrany (i na odvrácených svazích); úseky, které jsou tankům těžko dostupné; směr výhodný pro obchvácení nepřítele.

Jaký je stav silnic, cest a řek a jeho vliv na postup divise.

Terén na vlastní straně

Místa, která jsou výhodná pro skryté umístění vojsk v místech soustředění a ve východišti útoku (místa výhodná k provedení vystřídání). Výhodná čára zteče. Jaké jsou podmínky pro překonání vzdálenosti z východiště útoku do čáry zteče a tamodtud k určeným cílům útoku. Místa výhodná pro umístění druhého (třetího) sledu divise a pro umístění protitankové a tankové zálohy; místa výhodná pro umístění palebných postavení dělostřeleckých skupin (ve vzdálenosti 2 až 4 km od předního okraje) a místa výhodná pro umístění děl pro přímou střelbu (na vzdálenost 500 až 800 m od předního okraje). Místa výhodná pro východiště útoku pro tanky. Úseky výhodné pro postup tanků před předním okrajem nepřátelské obrany (místa výhodná pro rozvinutí tanků). Jaké podmínky klade terén na ženijní zabezpečení útoku divise, které směry potřebují nejsilnější ženijní zabezpečení. Místa výhodná pro umístění velitelského stanoviště (i záložního) a pro pozorovatelnu velitele divise. Jaký je stav silnic a vodních toků a opatření na zlepšení tohoto stavu.

Závěry

1. V jakém směru a v jakém pásmu je výhodné vést hlavní úder.

2. Kde umístit hranice mezi pěšími pluky prvního sledu divise a čeho dosáhnout prvními sledy těchto pluků (blíže úkol pěších pluků).

3. Kde určit místo soustředění jednotek divise, vyčkávací prostor, východiště útoku pro pěchotu, vyčkávací prostor a výcho-

diště útoku pro tanky, čáru zteče, palebná postavení dělostřeleckých skupin.

4. Nutná opatření při nepřátelské dělostřelecké a letecké protipřípravě.

5. Kdy, kde a které dělostřelectvo podřídit při útoku přímo velitelům pěších pluků.

6. Co je nutno v terénu upřesnit na směr hlavního úderu a jakým způsobem. (Prostory skryté pro pozorování, hodnota přírodních překážek a jejich ženíjní úpravy a pod.).

7. Kde umístit druhý sled divise, protitankovou a tankovou zálohu a jaké úkoly jim dát, vycházejíc z hodnocení terénu.

8. Kde (na jaké čáře) provést dýmovou clonu a jaké prostory nepřítele je třeba oslepit dýmem během postupu divise.

9. Jaká ženíjní opatření je třeba učinit (jaké a kolik průchodů provést v zátarasech, jak rozdělit ženíjní síly a prostředky, jaká učinit zastírací opatření).

10. Prostory, které je nutno po dosažení opevnit, rozsah opevnění a jakých sil je k tomu třeba.

11. Kde umístit velitelské stanoviště, záložní velitelské stanoviště a pozorovatelnu velitele divise.

12. Jak zabezpečit křídla divise a jakými silami a prostředky.

13. Co je třeba ještě zjistit průzkumem (otázky terénu).

4. Čas

Kolik dní má divise na přípravu útoku.

Jakou dobu potřebuje divise k přemístění z prostoru soustředění do vyčkávacího prostoru před vystřídáním a z těchto prostorů do východiště útoku. Jestliže se čára zteče neshoduje s čarou dotyku (východiště útoku – vzdálenost 600 až 800 m, východiště zteče – vzdálenost 150 až 250 m), kolika minut je pěchotě třeba k překonání vzdálenosti mezi čarou dotyku divise a čarou zteče a kolika minut je třeba tankům k překonání vzdálenosti z východiště útoku na čáru zteče (anebo jestliže tanky přecházejí do útoku přímo z vyčkávacího postavení, jakou dobu potřebují k překonání vzdálenosti z vyčkávacího postavení na čáru rozvinutí); kolik minut je třeba k překonání vzdále-

nosti z čáry zteče do prvního nepřátelského zákopu. Jaké doby je třeba na přípravu východiště útoku. Jaké doby je třeba k zaujetí palebných postavení dělostřelectvem a které dělostřelectvo se bude přemísťovat nejdříve.

Závěry

1. Kdy začít přesun jednotek z prostoru soustředění do vyčkávacího prostoru se zřetelem na pohotovost stanovenou velitelem sboru a kdy začít tam odtud přesun do východiště útoku.

2. Kdy zakončit vystřídání.

3. Kdy začít a kdy zakončit přípravu východiště útoku.

4. Kdy pěchota vyrazí k útoku a kdy dosáhne čáry zteče.

5. Kdy zaujmou tanky východiště útoku, kdy začnou pohyby z východiště útoku a kdy dosáhnou čáry zteče.

6. Kdy provést rozminování průchodů ve vlastních a kdy v nepřátelských minových polích.

7. Kdy začít zadýmování a kdy je zakončit.

8. Kdy a které dělostřelectvo zaujme to nebo ono palebné postavení.

5. Materiální zabezpečení

V jakém stavu je týl divise. Jak je divise materiálně zabezpečena hlavními druhy proviantu, munice a krmiva; jaké jsou možnosti přísunu zásob (zhruba váha přísunu a lhůty); jaké jsou možnosti čerpání zásob z místních zdrojů; kde rozvinout divisní sklady a divisní obvažiště; jaký je stav komunikací a jakou úpravu potřebují. Jaké jsou potíže a nedostatky a jak je odstranit (podle konkrétní situace).

Závěry

1. Jak organisovat práci týlu a co je nutno učinit pro materiálně technické zabezpečení útoku divise.

2. Jak organisovat ochranu a obranu týlu.

3. Jaké ženíjní práce nutno provést ve prospěch týlových útvarů (sklady, silnice, cesty).

4. Místo (prostor) divisních skladů a divisního obvažiště.

6. Meteorologické podmínky

Jaký vliv mají teplota vzduchu, síla a směr převládajících větrů a podmínky viditelnosti na splnění úkolu divise.

Jaký vliv má počasí na provedení maskování vojsk a možnost založení požárů. Východ a západ slunce; délka dne a noci.

Závěry

1. Jak využít meteorologických podmínek k úspěšnému vedení útoku.

2. Jak mohou tyto podmínky ztížit úkol divise a jaká opatření je proto nutno učinit.

3. Jaká opatření nutno učinit pro maskování vojsk a zabránění požárům.

4. Délka dne a noci.

7. Celkové závěry z ujasnění úkolu a zhodnocení situace

1. **Nepřítel.** Jaké jednotky nepřítele jsou před frontou divise, přední okraj nepřátelského hlavního obranného pásma, opěrné body i střediska odporu, čára postavení plukovních a divisních záloh a prostory umístění těchto záloh, postavení sborových záloh (2. obranného pásma).

2. **Myšlenka rozhodnutí** (taktický zámysl), směr a pásmo hlavního a pomocného úderu, bojová sestava divise (po případě i pluků).

3. **Pluky prvního sledu divise**, sestava a posilové prostředky, bližší a další úkol, hranice úseku (levá) mezi pluky. Úkoly pro zabezpečení křídel a styků mezi pluky a který velitel je odpověden za styk; jednotky, které podporují každý pluk.

4. **Pluk druhého sledu divise**, sestava a posilové prostředky. Kde a kdy se pluk soustředí, v jakém směru, s jakým úkolem a kdy pluk začne pohyb z místa soustředění (nebo kdy má pohotovost k vyrazení), jaké jednotky ho podporují při zasazení do boje.

5. **Dělostřelectvo.** Kdy má pohotovost, úkoly dělostřelectva rozdělené po údobích dělostřeleckého útoku, sestava divisní dělostřelecké skupiny, jak nejvýhodněji použít dělostřelectva (i podpůrného) a jak použít dělostřelectva a minometů pluku druhého sledu divise do zasazení tohoto pluku do boje; kdy a kde při útoku podřídit část dělo-

střelectva velitelům pěších pluků (které dělostřelectvo a kterým velitelům).

6. **Tanky.** Sestava tanků přímé podpory pěchoty, jejich úkoly, které pěší pluky podporují, v jakém směru a které čáry se musí zmocnit. Kde je východiště tanků pro útok, kdy ho zaujmají a kdy vyrazí k útoku. Kde je čára zteče pěchoty. Kde je čára rozvinutí tanků (je-li nutná). Místo soustředění tanků po splnění jejich úkolu. V jakém směru budou tanky pravděpodobně dále zasazeny.

7. **Letectvo.** Jaké úkoly dát bitevnímu letectvu, podporuje-li útok divise.

8. **Zálohy.** Síla a sestava zálohy divise (má-li divise bojovou sestavu se všemi pluky v jednom sledu). Kdy a kde se tato záloha soustřeďuje a jaký bude mít úkol.

9. **Protitanková záloha.** Síla a sestava, kdy a kde se soustřeďuje, směr postupu, jaké úkoly plní, která protitanková postavení bude postupně obsazovat k odrazení protiútoků nepřítelských tanků. Jaký úkol splňuje v údobí dělostřelecké přípravy.

10. **Pohyblivý zatarasovací oddíl.** Síla a sestava, kdy a kde se soustřeďuje, směr postupu a jaké úkoly postupně plní. Jeho materiální vybavení a jeho součinnost a případná podřízenost veliteli protitankové zálohy.

11. **Tanková záloha** (má-li divise dostatek tanků). Síla a sestava, kdy a kde se soustřeďuje, směr postupu a úkoly.

12. Kde a kdy zakončit zřízení velitelského stanoviště, záložního velitelského stanoviště, divisních skladů, divisního obvažště, v jakém směru se bude přemísťovat velitelské stanoviště (osa přemístění).

13. Jaké doplňující otázky vznikly během ujasnění úkolu a zhodnocení situace, které je třeba vyjasnit během velitelského průzkumu v terénu.

Celkovými závěry zakončuje velitel pěší divise vypracování rozhodnutí podle mapy. Je třeba zdůraznit, že tato činnost velitele divise je jednou z nejzávažnějších a nejdůležitějších. Rozhodnutí podle mapy je základem pro veškerou další činnost štábů i vojsk divise. Přehled otázek, tak jak byl výše uveden, může se stát pomůckou, vodítkem i kostrou pro účelný, jednotný a praktický způsob vypracování rozhodnutí pro útok podle mapy velitelem pěší divise.